

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618202031
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618202031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v spore žalobkyne: H. X., nar.XX.XX.XXXX, bytom V.. Y. XXX/X, XXX XX R.k, štátny občan SR, zastúpená JUDr. Igor Šafranko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 045,65 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 045,65 eura a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobkyni zo strany žalovaného náhradu trov konania vo výške 100%, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na súdnom poplatku sumu 62,50 eur a to na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 19.11.2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 045,65 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 3C/180/2015 sa domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V tomto konaní bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 3C/180/2015, zo dňa 25.11.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5Co/76/2017, z 28.11.2017, ktoré sa stali právoplatnými 11.01.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: 22. V predmetnom konaní súd zistil, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 05.06.2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300047701, pričom výška schváleného úveru bola 1500 eur, počet splátok 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť bola vo výške 3375,54 eur, RPMN za úver 69,38%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,52. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1928,88 eura, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49, ročná úroková sadzba 76,21%, ročná úroková sadzba z úrokov z omeškania 9%. K zmluve sú pripojené všeobecné podmienky, napísané drobnými písmenami, ktoré žalobca nepodpísal. Je nepochybné, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, pričom žalobca mal postavenie spotrebiteľa a žalovaný postavenie dodávateľa. Zmluva o úvere tak mala mať náležitosti v súlade so zákonom účinným v čase uzatvárania zmluvy podľa § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a to konkrétne -

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Predmetná zmluva č. 8300047701 zo dňa 05.06.2012 ani jednu z týchto náležitostí neobsahovala tak, ako to vyžaduje uvedený zákon. Vzhľadom na vyššie uvedené v zmysle zákonných ustanovení sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd žalobe v časti o určenie, že úver zo zmluvy o úvere č. 8300047701 z 05.06.2012 uzavretej medzi účastníkmi konania vyhovel a určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. 23. Pokiaľ sa týka určenia, že poplatok vo výške 215,75 eura uvedený v zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 05.06.2012, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, tak uvedený poplatok je zakotvený v bode 8. predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Tak súd udáva, že žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Naviac je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľka si uplatňujem satisfakciu za porušenie mojich spotrebiteľských práv keď som svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požadujem vo výške 50% zo sumy 2 091,29 eur t.j. vo výške 1 045,65 eur. Suma 2 091,29 eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru (1 284,25,- eur) a sumou (3 375,54 eur), ktorej zaplata sa odo mňa žalovaný domáhal napriek tomu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Suma 3 375,54 eur vyplýva z uzavretej zmluvy o úvere č. 8300047701 z 05.06.2012 a súčasne predstavuje súčet sumy 2 205,77 eur, ktorú žalovaný od nej požadoval (okrem iného aj žalobou podanou na rozhodcovskom súde dňa 13.03.2014) a sumy 1 169,77 eur, ktorú už dovtedy žalovanému zaplatila. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si žalobkyňa voči žalovanému uplatňuje právo na zaplata sumy 1 045,65 eura.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 04.01.2019 uviedol, že žalovaný tvrdí, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Na základe žalobcom tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie znie nasledovne, cit.: „Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Rozhodnutia, na ktoré žalobca odkazuje, nie sú rozhodnutiami o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Neexistenciu uvedeného nároku je predovšetkým možné vyvodiť

z toho, že rozhodnutie v konaní sp. zn. 3C/180/2015 nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákone, cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Z podanej žaloby nevyplývajú ďalej žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/159/2015, kde súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že z hypotézy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Žalovaný tvrdí, že rozsah ochrany práv žalobcu vyplývajúci z označených súdnych rozhodnutí v dostatočnom rozsahu a miere by splňal aj účel vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a vzhľadom na tieto okolnosti nie je dôvod uplatňovať primerané zadosťučinenie. Žalovaný poukázal na to, že žalobca si v konaní vedenom pred Okresným súdom Svidník pod sp.zn. 5Csp/26/2018 a pod sp. zn. 7Csp/26/2018 uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Postup žalobcu, ktorý v zásade od každého ním iniciovaného konania (žalobca podával žaloby samostatne bez toho, aby podal jednu žalobu, čo nemá žiadny oprávnený vecný alebo procesný význam) odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia odporuje účelu hore citovaného zákonného ustanovenia. Z postupu žalobcu, ktorý bez relevantného dôvodu nepodal jednu žalobu, ale x žalôb, by potom vyplývalo, že by ešte aj každú ním podanú žalobu mohol rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby, čo by zrejme malo viesť k tomu, že každé takto iniciované čiastkové konanie by si uplatňoval požiadavku na finančné zadosťučinenie. Žalobcovi nič nebránilo, aby v čase podania vyššie uvedených žalôb v nich uplatňoval zadosťučinenie aj podľa skutkových tvrdení uvádzaných v podanej žalobe. Finančné zadosťučinenie má byť nahradením diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal mať v súvislosti s uplatnením práva na súde. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalovaný napáda nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky. Samotné „zadosťučinenie“ je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formu náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobcom požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia (porov. príloha k zákonu č. 437/2004 Z.z., ak zohľadníme hodnotu jedného bodu v roku 2018 v sume 18,24 Eur). Žalobná požiadavka je z tohto pohľadu zjavne neprimeraná, čo je možné usudzovať aj bez toho, aby bolo potrebné či účelné vymenúvať prípady poškodenia zdravia zodpovedajúcich 57 bodom, v prípadoch ktorých bolo možné priznať náhradu cca. 1045 Eur. Alebo ide o sumu, ktorá by sa podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a súdnej praxe priznávala za približne 50 dní väzobného stíhania, ak toto bolo neskôr zrušené pre jeho nezákonnosť (§ 17 ods. 4 uvedeného zákona). Týmto poukázal na to, že požiadavka žalobcu, ak by bolo oprávnená, je zjavne neprimeranou. Ak sa pozbavenie osobnej slobody v trvaní 50 dní nahrádza rozhodovaním súdnej praxe takou satisfakciou, akú požaduje žalobca, potom požiadavka žalobcu je zjavne neprimeranou. Žalovaný namieta tiež hypotetickosť uvádzaných skutočností, ktorými zdôvodňuje výšku zadosťučinenia. Uvádza, že ak by sa žalobca nedomáhal na súde podaním žaloby bezúročnosti, potom by sa žalovaný domáhal zaplatenia sumy 3 375,54 Eur. Žalobca predsa nesplatil ešte ani sumu, ktorú obdržal. Pri „domáhaní sa“ sumy predsa súd ex offio poskytuje ochranu spotrebiteľovi. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Na pojednávaní konanom dňa 03.10.2019 súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupcu žalovaného, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

6. Z rozsudku tunajšieho súdu pod č. k. 3C/180/2015-49 zo dňa 25.11.2016, súd zistil, že žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 02.09.2015 domáhala proti žalovanému určenia, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere je bezúročný a bez poplatkov a aby súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Rozsudkom zo dňa 25.11.2016 č.k. 3C/180/2015-49 súd I. Určil, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 05.06.2012 uzavretej medzi účastníkmi konania je bezúročný a bez poplatkov, II. Určil že poplatok 215,75 eura, v bode 8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 05.06.2012 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, III. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na súdnom poplatku sumu 99,50 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Svidník a IV. Uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný podal odvolanie, pričom uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov pod sp. zn. 5Co/76/2017 zo dňa 28.11.2017. Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 25.11.2016 č.k. 3C/180/2015-49 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 5Co/76/2017 nadobudol právoplatnosť dňa 11.01.2018.

7. Súd zistil, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 05.06.2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom výška schváleného úveru bola 1500 eur, počet splátok 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť bola vo výške 3375,54 eur, RPMN za úver 69,38 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 eur, priemerná RPMN za úver 46,52. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1 928,88 eura, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49, ročná úroková sadzba 76,21 %, ročná úroková sadzba z úrokov z omeškania 9 %.

8. Zástupca žalobkyne uviedol, že podaná žaloba je v celom rozsahu dôvodná, keďže zo strany žalobkyne došlo k úspešnému uplatneniu spotrebiteľského práva, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 3C/180/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/76/2017. V danom prípade bola hypotéza § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Je nevyhnutná nato, aby mohol súd priznať žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ sa týka o výšku priemerného finančného zadosťučinenia suma vo výške 1 045,65 eura, čo je polovica sumy o ktorú sa žalovaná spoločnosť na úkor žalobkyne obohatiť je minimálna nato, aby došlo k naplneniu všetkých funkcií primeraného finančného zadosťučinenia a to hlavne funkcie satisfakčnej a odradzujúcej. Pri hodnotení primeranosti finančného zadosťučinenia zástupca žalobkyne navrhol súdu zohľadniť tú skutočnosť, že žalovaná spoločnosť jednou z najväčších spoločností, ktorá poskytuje nebankové úvery v rámci finančného trhu Slovenskej republiky a voči svojim spotrebiteľom sa dohodol a opakovane dopúšťa konania v rozpore so spotrebiteľským právom. Taktiež navrhol zohľadniť finančnú silu tejto obchodnej spoločnosti a je toho názoru, že suma nižšia ako žalovaná by nemala požadovaný účinok alebo efekt, ktorým sa snažil zákonodarca týmto zákonným ustanovením dosiahnuť. V tejto súvislosti a v tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/53/2016 zo dňa 04.10.2016, ktorý v bode 16 uvádza, že podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco môže spôsobiť len hrozba straty prevyšujúca na 50 % sumy o ktorú chcel veriť spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ vniesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť.

9. Zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal žalobu zamietnuť.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je dôvodná. Pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou zástupcu žalobkyne. Bolo preukázané, že medzi sporovými stranami došlo dňa 05.06.2012 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, pričom výška schváleného úveru bola 1500 eur, počet splátok 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť bola vo výške 3375,54 eur, RPMN za úver 69,38 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 eur, priemerná

RPMN za úver 46,52. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1 928,88 eura, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49, ročná úroková sadzba 76,21 %, ročná úroková sadzba z úrokov z omeškania 9 %. Rozsudkom zo dňa 25.11.2016 č.k. 3C/180/2015-49 súd I. určil, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 05.06.2012 uzavretej medzi účastníkmi konania je bezúročný a bez poplatkov, II. určil že poplatok 215,75 eura, v bode 8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 5.6.2012 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na súdnom poplatku sumu 99,50 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Svidník a IV. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 5Co/76/2017 zo dňa 28.11.2017. Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 25.11.2016 č.k. 3C/180/2015-49 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 5Co/76/2017 nadobudol právoplatnosť dňa 11.01.2018. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na všetky okolnosti veci a to najmä na to, že ide o vyrovnanie hrozby ujmy žalobkyne tým, že táto znášala stav právnej neistoty. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyňu primerané finančné zadosťučinenie, pričom priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je podľa úvahy súdu vo výške 1 045,65 eura primeraná.

19. Podľa § 2 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov, žalobca je oslobodený od platenia súdneho poplatku a v konaní bol úspešný, je preto neúspešný žalovaný povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 62,50 eura (6 % z priznanej sumy 1 045,65 eura) podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu jej úspechu vo veci.

21. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto má právo na náhradu trov konania, ktoré mu súd priznal v rozsahu 100 %.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresný súd Svidník. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.